

mune har, hvad uægte Børns Forsørgelsespligter angaar, Bevisbyrden. Da Horsens Kjøbstad ikke kan føre Bevis for, at vedkommende Persons Moder opholdt sig i en anden Kommune 10 Maaneders Dagen før Fødselen, har den selvfølgerlig ogsaa Forsørgelsespligten for Vedkommende, og naar det er givet, er det ogsaa den Kommune, der har Forsørgelsespligten overfor den afdøde Mand's Enke. Det har man set bort fra. Ministeriet har svaret, at man ikke kan finde den afdøde Mand's legale Fødselskommune, og da det ikke har været muligt, skal den fattige Hedefommune være saa artig at tage Byrden. Jeg skal villig indrømme, at det er vanskeligt nu at finde en Løsning efter denne Afgjørelse, da Indenrigsministeriets Resolution er en Højesteretsafgjørelse i Spørgsmaalet mellem de 2 Kommuner angaaende Forsørgelses-spørgsmaalet. Horsens Kommune kan jo sige, Sagen er afgjort, vi ville ikke mere finde os i, at Sagen tages op igjen; men hvem skal saa betale den Uret, som formentlig er udøvet mod Snejbjerg-Tjorring Kommune i det vedkommende Ministerium? Jeg tror i alt Fald, at den Embedsmand, som man særlig kan lægge Skylden paa for Afgjørelsen maa betale det. Man kan jo da ikke lade en Afgjørelse staa ved Magt, som formentlig er ubillig og ulovlig lige overfor Snejbjerg-Tjorring Kommune i Ringkjøbing Amt.

Nær: Sagen har vel i og for sig ikke stor Betydning, men jeg glæder mig dog ved at høre den ærede Ordførers Motivering lige overfor Punkt 2. i Betænkningen nemlig Andragendet fra de 3 Gaardmænd i Overhornbæk. Jeg vil benytte Leiligheden til først og fremmest at udtale min Anerkjendelse til det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgfreds (Veth); thi det er hovedsagelig ham, det skyldes, at vi have faaet Sagen i den heldige Gænge, den er kommen i. Denne Sag har allerede en Historie; det Værste ved Historien er, at det er et gammelt Monopol, som forlængst burde have været afløst af Staten eller afløst paa den Maade, som er foreslaaet; thi at Forbudet i mange Aar har været en Gene for flere Tusind Fiskere paa hele den lange Strækning fra Vægegaarden indtil Fjordens Udmunding i Havet, er en bekendt Sag, men Strengigheden naaede sit Topunkt, da Stensfeld forbød paa hele Strækningen selv det allermindste Fiskeri. De 3 Gaardmænd fortjene særlig Tak, fordi de have paataget sig det byrdefulde Hverv at bringe den Sag frem, om end med ringe Udsigt til, at den vil lykkes. De stakkels fattige Fiskere ere ikke

i Stand til at afholde de dermed forbundne Udgifter. De 3 Gaardmænd have vel henvendt sig til Randers Kommune, men det har behaget Byraadet at afflaa det, skjøndt det forekommer mig, at Ingen var nærmere end Randers Kommune til at støtte denne Sag, da det jo hovedsagelig er de fattige Fiskere i Randers Kommune, som ville have godt af, hvis Sagen falder ud saaledes, som der nu er Udsigt til. Det glæder mig, om vi kunne faae Sagen i god Gænge, jeg betvivler ikke, at den høitærede Minister vil tage Sagen under nærmere Overveielse og støtte den paa den Maade, den fortjener. Det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at de 3 Gaardmænd, som have paataget sig dette Arbejde, selv kun have ringe Nytte deraf i Forhold til den Byrde de have paataget sig. De have aldrig tænkt paa Andet end at fiske ud for deres egen Eiendom, og Mange have forundret sig over, at der virkelig nu for Tiden kan eksistere Monopoler som forbyde Folk at fiske ud for deres egen Eiendom. Denne Paastand er gjort og gjort med et vist Held, indtil Sagen er naaet saa vidt som den er ved Hjælp af det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgfreds, og vi haabe, at den skal faae en for de fattige Fiskere heldig Udgang.

Indenrigsministeren (Singerslev): Med Hensyn til Andragende under Nr. 2 udtalte den ærede Ordfører, at der tidligere har været konfereret med en tidligere Indenrigsminister om dette eller et lignende Andragende, og Formanden for Udvalget har en Gang spurgt mig, om jeg var villig til en saadan Konference, hvad jeg selvfølgerlig var. Jeg bellager, at den ikke har fundet Sted, da det selvfølgerlig vil have interesseret mig i høi Grad nærmere at komme ind paa Spørgsmaalet og navnlig at faae at vide, hvad der var blevet forhandlet mellem en tidligere Indenrigsminister og Udvalget angaaende denne Sag. Jeg kan nu kun yttre mig med et vist Forbehold. Jeg ser godt, hvor stor og vigtig Sagen er. Jeg veed selvfølgerlig ogsaa, at der var været nedsat en Kommission til at overveie, hvad der kunde gøres for den paagjældende Egn, og at den har indstillet, at Staten skulde gjøre store Offre, men deraf følger ikke, at Statsmagten i en Proces mellem to Undersaatter skal kaste sig paa den ene Side. Jeg skal tage Sagen under Overveielse, uden at jeg nu kan nævne noget Resultat, men jeg kunde meget ønske af den ærede Ordfører — om han var villig dertil — at faae at vide noget nærmere om, hvad der maatte været påsejret mellem Udvalget og den tidligere In-